

Hymn. 2.
S

anctó-rum mé-ri-tis ín-cly-ta gáudi-a Pangámus

só-ci-i, gésta-que fórti-a: Nam gliscit á-nimus pró-me-re

cánti-bus Victó-rum genus óptimum.

2. Hi sunt quos ré-ti-nens mundus inhórru-it: Ipsum nam

sté-ri-li flo-re pe-rá-ri-dum Sprevé-re pé-ni-tus, teque se-cú-

ti sunt, Rex Christe bone, c æ-li-tus.

3. Hi pro te fú-ri-tas atque fe-ró-ci-a Calcá-runt hó-minum, s

æva-que vér-be-ra: Cessit his lá-ce-rans fórti-ter úngu-la,

Nec carpsit penetrá-li-a.

4. Cædúntur glá-di-is mo-re bi-dénti-um: Non murmur ré-

sonat, non que-rimóni-a, Sed corde tá-ci-to mens bene cón-

sci-a Consérvat pa-ti-énti-am.

5. Quæ vox quæ pó-te-rit lingua re-téxe-re Quæ tu Martí-

ri-bus mú-ne-ra pr æpa-ras? Rubri nam flú-i-do sán-gui-ne,

láure-is Di-tántur bene fúlgi-dis.

6. Te summa Dé-i-tas uná-que póscimus Ut culpas áblu-as,

nó-xi-a súb-trahas: Des pa-cem fámu-lis, nos quoque gló-ri-

am Per cuncta ti-bi s æcu-la. A-men.